

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/68/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521010069
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2521010069.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného A. B., v konaní o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe po podmienenom odsúdení, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 11.01.2023 pod sp.zn. OT/16/2021, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.05.2023 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje v celom rozsahu.

II.

Podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona súd vyslovuje, že sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., adresa na doručovanie C., D. X, v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany pod sp. zn. OT/16/2021 zo dňa 27.03.2021, právoplatným dňa 27.03.2021, v trvaní 3 (tri) mesiace, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok,

neosvedčil,

a preto trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace vykoná.

Podľa § 50 ods. 8 Trestného zákona a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd odsúdeného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Na padnutým uznesením súd prvého stupňa na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.01.2023 podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 419 ods. 1 Trestného poriadku vyslovil, že odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., adresa na doručovanie C., D. X, sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/16/2021 zo dňa 27.03.2021, právoplatným dňa 27.03.2021 v trvaní 3 (tri) mesiace, s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok, osvedčil.

Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že ods. A. B. bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 27. marca 2021, sp. zn. OT/16/2021, právoplatným 27. marca 2021 uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace s podmieneným odkladom výkonu trestu odňatia slobody na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok, ako aj povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Skúšobná doba odsúdenému plynula od 28. marca 2021 do 28. marca 2022.

Za účelom rozhodnutia o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia vykonal Okresný súd Piešťany dňa 11. januára 2023 verejné zasadnutie bez prítomnosti odsúdeného, ktorý výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Na verejnom zasadnutí oboznámil podstatný obsah spisu Okresného súdu Piešťany sp. zn. OT/16/2021, najmä trestný rozkaz, správy, lustrácie a posudky na odsúdeného, ako aj aktuálny odpis registra trestov.

Z dokazovania vyplynulo, že odsúdený sa v skúšobnej dobe nedopustil žiadneho trestného činu a aktuálne sa proti jeho osobe nevedie žiadne trestné stíhanie, avšak dopustil sa priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Z rozhodnutia o priestupku z 19. júla 2021, č. ORPZ-TT-ODI3-2021/010474-004, právoplatného 19. júla 2021 vyplynulo, že A. B. dňa 3. mája 2021 viedol vozidlo Mercedes Benz, pričom nedbal na povinnosť vodiča plne sa venovať vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke, následkom čoho pri vyhýbaní sa protiidúcemu vozidlu pravou prednou časťou vozidla narazil do ľavej zadnej časti tam odparkovaného vozidla, pričom bolo zistené, že nie je držiteľom žiadneho vodičského oprávnenia, ktorým konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), § 4 odsek 2 písmeno a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý mu bola uložená pokuta vo výške 300 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov.

Z oznámenia poškodenej spoločnosti z 27. júna 2022 vyplynulo, že škoda spôsobená A. B. bola v plnej výške uhradená.

Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 27. marca 2021, sp. zn. OT/16/2021, viedol riadny život, lebo sa nedopustil žiadneho trestného činu, nebol ani postihnutý za priestupok majetkového charakteru a uhradil škodu spôsobenú trestným činom v plnom rozsahu.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že odsúdený v priebehu skúšobnej doby spáchal jeden priestupok v doprave pomerne závažného charakteru, nakoľko riadil motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia a poškodil pritom iné motorové vozidlo, za čo bol postihnutý pokutou 300 eur a zákazom činnosti viesť motorové vozidlá na 12 mesiacov. Zo skutkových okolností spáchaného priestupku ako aj uloženej sankcie vyplýva, že išlo o priestupok nie zanedbateľného významu, avšak išlo o ojedinelé zlyhanie odsúdeného v rámci skúšobnej doby, ktoré má charakter priestupkového konania nesúvisiaceho so spáchanou trestnou činnosťou. Vzhľadom na to, že odsúdený v priebehu ročnej skúšobnej doby spáchal jeden priestupok v doprave svojou povahou nesúvisiacou s trestným činom, pre ktorý bol odsúdený, inak sa nedopustil žiadneho iného protiprávneho konania, pred spáchaním trestného činu, nebol odsúdený za iný trestný čin, nahradil škodu spôsobenú trestným činom, čím prejavil snahu napraviť spôsobený následok, má okresný súd za to, že ojedinelé priestupkové previnenie odsúdeného aj keď závažnejšieho charakteru, nesvedčilo do takej miery o tom, že by odsúdený nevedel riadny život, preto súd odsúdeného v skúšobnej dobe osvedčil. Nariadenie výkonu nepodmieneného trestu odňatia slobody s ohľadom na jediné priestupkové zlyhanie odsúdeného v skúšobnej dobe, by znamenalo neprimeraný zásah do života odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Piešťany, ktorú zdôvodnil mimo iného tým, že prejednávanej prípadu sa odsúdený počas plynutia skúšobnej doby určenej pri podmienenom odklade výkonu trestu odňatia slobody dopustil závažného priestupku na úseku plynulosti a bezpečnosti cestnej dopravy (čo v konečnom dôsledku skonštatoval aj okresný súd v odôvodnení svojho uznesenia), pričom nielen zo sankcie, ktorá mu bola za predmetný priestupok uložená, ale aj zo skutkových okolností samotného priestupku je možné jednoznačne vyvodiť záver, že nejde o také konanie, ktorého škodlivosť pre spoločnosť by bola minimálna.

V prípade uvedeného priestupku treba skonštatovať, že závažného protispoločenského konania (priestupku) sa dopustil len niečo po vyše mesiaci (priestupku sa dopustil dňa 03.05.2021) od právoplatne uloženého podmieneného trestu odňatia slobody trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany zo dňa 27.03.2021, sp. zn. OT/16/2021. Aj keď predmetná priestupková činnosť nesúvisela so spáchanou trestnou činnosťou, odsúdený nevyhovел podmienkam podmieneného odsúdenia

a preto rozhodol okresný súd nesprávne, pokiaľ rozhodol o osvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe. Vzhľadom na uvedené navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a rozhodnúť o nariadení výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 3 mesiace so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Odsúdený sa k písomnej sťažnosti prokurátora vyjadril osobitným písomným podaním v ktorom uviedol, že v súčasnosti vedie riadny život, je zamestnaný, poučil sa z chýb minulosti, má podporu rodiny a preto žiada, aby sťažnostný súd námietky prokurátora zamietol.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti prokurátora proti napadnutému uzneseniu podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil to, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a poskytol odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku. Pokiaľ ide o rozsah dokazovania, toto vykonal prvostupňový súd v rozsahu dostatočnom na spravodlivé rozhodnutie vo veci.

Z vykonaného dokazovania však prvostupňový súd vyvodil nesprávny záver, ktorý je v rozpore ustanoveniami Trestného zákona.

Podľa § 50 ods.4 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,

b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku 1.

Podľa § 50 ods. 5 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 50 ods. 6 Trestného zákona rovnako sa má za to, že sa odsúdený osvedčil, ak súd do dvoch rokov od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 4 bez toho, že by odsúdený mal na tom vinnu v prípade, ak sa proti odsúdenému vedie v skúšobnej dobe trestné stíhanie pre iný trestný čin. Sťažnostný súd v plnom rozsahu súhlasí s dôvodmi, ktoré vo svojej sťažnosti uviedol okresný prokurátor. Pri rozhodovaní o tom, či sa podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či vykoná trest odňatia slobody, musí súd vždy dôkladne skúmať, či podmiennečne odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Za vedenie riadneho života treba považovať to, že odsúdený dodržiaval právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plnil si svoje povinnosti voči štátu, rodine i spoločnosti, nezneužíval svoje práva voči spoluobčanom, nenarušoval občianske spolužitie v bydlisku ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov.

Podľa názoru sťažnostného súdu skutočnosť, že odsúdený bol v skúšobnej dobe uznaný za vinného zo spáchania trestného činu resp. priestupku nemožno v každom prípade automaticky posudzovať ako

dôvod na nariadenie výkonu trestu, pričom treba rozlišovať závažnosť trestného činu a priestupku spáchaného v skúšobnej dobe a treba zisťovať, či odsúdený má snahu napraviť sa a viesť riadny život.

V prípade odsúdeného A. B. však s poukazom na spáchanie závažného priestupku v priebehu skúšobnej doby (dokonca len krátko po začatí jej plynutia), ktorým vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia a spôsobenie dopravnej nehody (ajkeď bez vážnejších- tragických následkov) bezpochyby je, možno s určitosťou konštatovať, že odsúdený nemal výraznú snahu sa napraviť (ako to deklaruje vo svojom vyjadrení) a viesť riadny život, keď nastúpil do auta byť vedomý toho, že na to nemá príslušné oprávnenie a preto neprichádzalo do úvahy iné, len vysloviť, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a uložený trest odňatia slobody vykoná.

U osoby odsúdeného tak vzhľadom na jeho neochotu viesť riadny život v priebehu skúšobnej doby podmieneného odsúdenia teda neboli splnené okolnosti na vyslovenie osvedčenia sa v skúšobnej dobe, ale práve naopak, bolo potrebné z dôvodu individuálnej a generálnej prevencie účelu trestu nariadiť výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, pretože u odsúdeného už do popredia vstupuje represívna funkcia účelu trestu pred funkciou výchovnou.

Sťažnostný súd záverom dodáva, že páchanie takéhoto druhu priestupkového správania je z hľadiska hodnotenia závažnosti protiprávneho konania v zmysle posudzovania vedenia riadneho života závažnejšou formou protiprávneho konania a vylučuje záver o vedení riadneho života v skúšobnej dobe. Skutočnosť, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dopustil ďalšieho protiprávneho konania, svedčí o tom, že si z podmieneného odsúdenia nevzal náležité ponaučenie, ktoré by ho primálo k tomu, aby sa už ďalej nedopúšťal inej protispoločenskej činnosti a aby viedol riadny život. Podmieneným odsúdením totiž súd vyjadruje páchatelovi dôveru a zároveň mu dáva možnosť, aby sa sám svojím chovaním, bez izolácie od spoločnosti pričínil o to, že výkon podmienčne odloženého trestu odňatia slobody nebude nariadený. Tohto výsledku však odsúdený môže dosiahnuť len skutočnosťou, že bude v skúšobnej dobe, určenej mu pre túto príležitosť súdom, viesť riadny život bez závažného porušovania noriem spoločnosti. Avšak v danom prípade odsúdený nepreukázal v rámci plynúcej skúšobnej doby také polepšenie, ktoré by splneniu týchto podmienok nasvedčovalo. Naopak, odsúdený svojím protiprávnym (v danom prípade zjavne nedomyšleným) konaním dal jednoznačne podnet na premenu podmieneného odsúdenia na nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z týchto dôvodov bolo potom nevyhnutným napadnutý výrok ako vecne nesprávny v sťažnostnom konaní zrušiť postupom podľa § 194 ods.1 písm. a) Trestného poriadku a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu revidovať rozhodnutie prvostupňového súdu spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Po vyslovení neosvedčenia sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a nariadenia jeho výkonu v dĺžke trvania 3 mesiacov potom sťažnostný súd odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vzhľadom k tomu, že odsúdený nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (§ 50 ods. 8 Trestného zákona s poukazom § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona).

Z týchto dôvodov sťažnostný súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohoto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.